

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Ndc/15/2022
Identifikačné číslo spisu:	6122364845
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6122364845.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ZVS holding, a.s., so sídlom v Dubnici nad Váhom, Štúrova 925/27, IČO: 36 305 600, zastúpeného Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom v Bratislave, Bottova 2A, IČO: 36 861 391, organizačná zložka podniku zahraničnej osoby Dentons Europe CS LLP, so sídlom v Londýne EC4P4GD, One Fleet Place 1, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44a, IČO: 00 686 832, o zaplatenie 978.394,17 eur s príslušenstvom, o nesúhlase Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 52C/62/2022 s postúpením mu veci Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 31Up/996/2022, takto

rozhodol:

Nesúhlas Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 52C/62/2022 s postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 31Up/996/2022 n i e j e d ô v o d n ý .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II predložil spor vedený pod sp. zn. 52C/62/2022 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) v zmysle ustanovenia § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) z dôvodu nesúhlasu s postúpením mu veci Okresným súdom Banská Bystrica.

2. Okresný súd Banská Bystrica, na ktorý bola podaná žaloba dňa 12. septembra 2022, postúpil vec na Okresný súd Bratislava II ako súdu príslušnému podľa § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej ako „zákon o upomínacom konaní“).

3. Okresný súd Bratislava II nesúhlasí s postúpením mu veci Okresným súdom Banská Bystrica podaním doručenom najvyššiemu súdu dňa 31. októbra 2022, v ktorom podaní zdôrazňuje, že vo veci vydaný platobný rozkaz, proti ktorému bol v stanovenej lehote podaný odpor, nespĺňa požiadavku vecného odôvodnenia, pretože neobsahuje konkrétne vecné tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť uplatnenej pohľadávky, žalovaný v odpore len vo všeobecnosti poukazuje na príslušné právne predpisy a nepredložil, ani neoznačil dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Okresný súd Bratislava II zároveň

poukazuje aj na vyjadrenie žalobcu k podanému odporu, z ktorého vyjadrenia vyplýva, že aj podľa žalobcu má odpor vykazovať vady, ktorých procesným následkom má byť odmietnutie odporu žalovaného podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o upomínacom konaní, a len z dôvodu procesnej opatrnosti navrhol, aby konanie pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Bratislava II je preto názoru, že kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica zostala v zmysle § 2 zákona o upomínacom konaní zachovaná.

4. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

5. Podľa § 17 CSP všeobecným súdom štátu je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

6. Podľa § 2 zákona o upomínacom konaní na konanie je kauzálna príslušnosť Okresný súd Banská Bystrica.

7. Podľa § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

8. Podľa § 12 ods. 1 zákona o upomínacom konaní súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný neoprávnenou osobou, oneskorene, elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2, bez vecného odôvodnenia.

9. Podľa § 43 ods. 2 CSP ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

10. Najvyšší súd, ktorý je ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Bratislava II a Okresnému súdu Banská Bystrica podľa § 43 ods. 2 CSP príslušný na rozhodnutie o príslušnosti, prejednal vec a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s postúpením sporu nie je dôvodný.

11. Zákon o upomínacom konaní možnosť žalovanému brániť sa proti vydanému platobnému rozkazu upravil totožnou zákonnou úpravou ako v rámci Civilného sporového poriadku, a to podaním odporu. Zákonodarcu ustanovil, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený (teda odpor podaný s odôvodnením vo veci samej). Z podaného odporu teda musí byť zjavná vecná neodôvodnenosť nároku žalobcu. Čo konkrétne má obsahovať vecne odôvodnený odpor, žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku ani zákona o upomínacom konaní neuvádza. Čo je to vecné odôvodnenie odporu vysvetľuje odborná právna literatúra tak, že „inštitút vecného odôvodnenia treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, t. j. so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti.“ (Andrášiová, A., Horváth, E.: Civilný sporový poriadok - komentár, Wolters Kluwer).

12. Zmyslom vecného odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu je tak kvalifikovaná obrana žalovaného, ktorý má v odpore uviesť také relevantné skutočnosti a také dôkazné návrhy, aby na nich mohol súd založiť svoj procesný postup a stratégiu pri nariadenom pojednávaní. Ak z písomného prejavu žalovaného v odpore nie je možné takúto súčinnosť vyvodiť, iba vtedy ide o zjavný nedostatok obrany žalovaného. Ak ale z odporu vyplýva, že nárok, ktorý bol uplatnený žalobou žalovaný neuznáva, a ak v základných obrysoch opíše rozhodujúce skutočnosti, na ktorých stavia svoju obranu, aby súd mohol určiť okruh sporných skutočností, ktoré budú predmetom dokazovania, odpor vecnú odôvodnenosť bezpochyby vykazuje. Opisom rozhodujúcich skutočností tak žalovaný reaguje na to, čo o skutočnostiach významných pre rozhodnutie vo veci tvrdil žalobca; obrana žalovaného spočíva v tom, že hoci pravdivosť niektorých tvrdení žalobcu môže potvrdzovať, svojimi konkrétnymi údajmi vyvracia

pravdivosť iných tvrdení žalobcu, prípadne uvádza ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca netvrdil, na základe ktorých by spor mal vyznieť v prospech žalovaného. Svoju obranu proti nároku uplatnenému v žalobe žalovaný nemusí rozvádzať do všetkých podrobností a výslovne sa vyjadrovať ku všetkým tvrdeniam žalobcu; postačí, ak postaví proti tvrdeniam žalobcu aspoň také svoje tvrdenia o rozhodujúcich skutočnostiach, z ktorých vyplýva základ jeho obrany proti žalobe, teda ak uvedie prinajmenšom také skutočnosti, ktoré, ak budú tiež preukázané, môžu viesť k tomu, že bude (môže) mať v spore aspoň čiastočný úspech. Pri posudzovaní, či podmienky odôvodnenosti odporu sú, alebo nie sú splnené, je preto potrebné postupovať pri každom jednom podanom odpore veľmi individuálne.

13. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poprel dôvodnosť žalobou uplatneného nároku a v podstatnom dôvodil tým, že pokiaľ žalobca zakladá svoje nároky najmä na tvrdení, že Letecké opravovne Trenčín, a.s., ktoré boli tiež uznesením vlády Slovenskej republiky zaradené do kategórie objektu osobitnej dôležitosti a vyplatili sa im rozpočtové finančné prostriedky späť, t. j. odkedy vznikol tejto spoločnosti zákonný nárok na úhradu výdavkov na fyzickú ochranu objektu osobitnej dôležitosti, z čoho žalobca vyvodzuje diskriminačný postup voči nemu v porovnaní s postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky voči Leteckým opravovniam Trenčín, a.s., tak ako už bolo žalobcovi oznámené listom ministra z 12.7.2021, nie je oprávnený hodnotiť a posudzovať uhrádzanie akýchkoľvek výdavkov, ktoré uskutočňuje ministerstvo obrany. Žalovaný tiež zdôraznil, že jeho povinnosťou je postupovať na základe vládou schváleného Metodického usmernenia ministerstva obrany, ktoré stanovuje pravidla finančného zabezpečenia, s ktorým usmernením je v súlade i jeho rozhodnutie voči žalobcovi. Obsahové posúdenie takého podania ako odporu proti platobnému rozkazu podľa najvyššieho súdu umožňuje stanoviť okruh sporných skutočností, ktoré budú predmetom dokazovania.

14. V odpore by mal žalovaný označiť dôkazy, ktoré jeho tvrdenia dokazujú a prípadne pripojiť listiny, ktoré v odpore popisuje a svedčia v jeho prospech. V danom prípade žalovaný v odpore odkazoval na listinné dôkazy, ktoré súdu predložil už sám žalobca, pričom tu najvyšší súd upozorňuje, že aj keď na nedostatok vecného odôvodnenia súd dodatočne nevyzýva, opak je v prípade priloženia listín a označenia dôkazov. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na odborný komentár (Števček, M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016, s. 991), v ktorom sa uvádza, že „O všetkých, aj vyššie menovaných náležitostiach odporu musí byť žalovaný poučený, a to priamo v platobnom rozkaze. Ak je odpor žalovaného z tohto pohľadu neúplný, obdobne ako pri žalobe (§ 129 CSP) súd vyzve žalovaného, aby svoje podanie doplnil. V opačnom prípade, ak by sa ustanovenie Civilného sporového poriadku o odstraňovaní väd podania pri odpore vylúčilo, mohlo by dôjsť k zásadnému zásahu do rovnosti strán, keďže pri samotnej žalobe by súd dal žalobcovi návod, ako postupovať, aby súd mohol platobným rozkazom rozhodnúť, no voči žalovanému by postupoval rigorózne, bez poskytnutia možnosti nápravy jeho prostriedku obrany.“.

15. V zmysle § 14 ods. 3 prvej vety zákona o upomínacom konaní za predpokladu, že žalovaný podá odpor proti platobnému rozkazu a žalobca v zákonnej lehote podá návrh na pokračovanie v konaní, súd pre upomínacie konanie má povinnosť postúpiť vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a upovedomiť o tom žalobcu. Súdom príslušným na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle uvedeného ustanovenia sa rozumie ten súd, u ktorého je daná nielen miestna príslušnosť, ale aj príslušnosť vecná, kauzálna a funkčná. Pokiaľ v danom prípade Okresný súd Banská Bystrica ako súd pre upomínacie konanie na základe § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní postúpil vec Okresnému súdu Bratislava II ako súdu všeobecne miestne príslušnému, postupoval správne. Záver Okresného súdu Bratislava II o nedôvodnom predložení mu sporu z dôvodu zachovania kauzálnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica v zmysle § 2 zákona o upomínacom konaní, nie je správny.

16. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené potom konštatuje, že nesúhlas Okresného súdu Bratislava II s postúpením mu veci z Okresného súdu Banská Bystrica nie je dôvodný.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.